

OGLASI HRV. KAT. ZAJEDNICE

„BL. ALOJZIJE STEPINAC“

Ludwigshafen am Rhein - 21. 06. 2021.

Poštovani tužni zbere

Želimo iskazati počast, poštovanje i veliku zahvalnost našem duhovnom pastiru fra Ljubi Ivanu Sesar.

Zbog pandemija i kratkog vremena – nismo u mogućnosti doći ni autobusom niti autima da bi smo se oprostili od našeg dragog svećenika, vjeroučitelja, prijatelja i dugogodišnjeg voditelja naše Hrvatske kat. Misije u Ludwigshafenu – Njemačka.

Nakon studija u Švicarskom gradu Fribourgu, 1974 dolazi u biskupiju Speyer i odmah imenovan je „Prefektom Jugendwohnheima“ u Speyeru. Za vrijeme te službe nastavlja magistarski studij u Innsbrucku, u Austriji, gdje i magistrirao 1976 godine.

Kao svećenik slijedećih 11 godina radi u Caritasu, biskupije Speyer i kao voditelj doma „St. Johann“ u Ludwigshafenu. Imao je rad, službu za gluho-nijemu djecu. Uz tu biskupijsku službu potpomagao i savjetovao je mnoge nadolazeće radnike iz Hrvatske. Ali u ime Caritasa obilazi Italiju tada pogođenom potresom, komunističku Poljsku – pomoć siromašnima, te u Afričke zemlje – sve radi pomoći onima koji su tražili i trebali materijalnu pomoć. .

Od 1985 postaje voditelj, dušobrižnik, pastir i župnik Hrvatske kat. Misije – Ludwigshafen, Speyer, Kaiserslautern i Homburg (Saarland). Tako je čitav svoj aktivni životni rad proveo u Njemačkoj – 42 godine. Od toga 31 godinu u našoj Misiji. Domovinski rat i stradanja našeg naroda nije gledao pasivno već se aktivno uključio u pomoć. Koristio poznanstva medju uglednim Njemcima kao i ovdje prisutnog našeg naroda i slao je pomoć u Hrvatsku u hrani, odjeći, novcu (pa i u oružju, što je imao zbog toga i problema – bio u zatvoru mjesec dana). Osobno je vozio pomoć u Hrvatsku te pomagao materijalno i duhovno pojedincima i obiteljima – prognanicima iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine koji su došli u Njemačku. Prolazio je tada godišnje i preko 100.000 km vozeći pomoć kao profesionalni vozač. Bio je doista istinski domoljub

U tome je bio čovjek dobre duše i čovjek darivanja samog sebe za potrebe drugog. Ostaje skroman i iskren, veseo ali koji put je pokazao Hercegovački temperament. Kao svećenik iskazivao je svoje duhovno bogatstvo - posvećenje Bogu a iz ljubavi prema Bogu

iskazivao je ljubav i poštovanje prema malenom čovjeku. Posebno je volio djecu i osigurao im je ugodno druženje uz sport i druge radinosti u dvorištu Misijske kuće. Dopustio je maloj djeci dolaziti do oltara, sabirao ministrante, koje je vodio na izlete. Posebno je volio voditi organizirano mlade u Hrvatsku da upoznaju ljepote Domovine svojih roditelja. Mnogi će ga pamtiti po organiziranim hodočašćima u Hrvatsku, Izrael, Fatimu, Lurd... Tako je njegov pastoralni rad bio velik, bogat i priznat.

Neumorno je propovijedao Riječ Božju dajući utjehu svome narodu u tuđinskoj zemlji. Imao je vjeronauke, pouke ali je znao je otvoreno kritizirati roditelje koji ne dovode djecu na sv. Misu, vjeronauk ili se duhovno za njih ne brinu.

Bio je raspoložen za šalu, primao šalu i rado se družio sa vjernicima. Ali ako je trebalo ozbiljno reći, upozoriti na nešto iz vjerskog života, pokazivao je ozbiljnost i odlučnost.

Njegova bolest prekinula je dugotrajni i plodni rad u Hrv. Kat. Zajednici – Ludwigshafen. Bio je svjestan svoje bolesti o kojoj nije rado govorio. Ali po svojoj vjeri bio je spreman na sve nevolje tražeći utjehu od Gospodina. Nadali smo se njegovu redovitom dolasku u siječnju i u ljetu ove godine ali nam polako dolaze vijesti o sve težoj bolesti. Molili smo se, da ga dragi Bog ozdravi i poživi i da nam opet dođe. Ali Gospodin ga je pozvao k sebi.

Fra Ljubo, oprosti nam – poručuju vjernici naše Misije - ako te nismo poslušali, ako je bilo nesporazuma. Znamo da si želio da budemo bolji vjernici – vjerni Bogu, svome narodu i jedni drugima.

Dragi fra Ljubo, hvala Ti na svemu što si nam darovao svojim radom, vjerom, strpljivošću i dobrotom. Gospodin neka Te nagradi najvećom nagradom, koju si propovijedao, živio i vjerovao a ta nagrada je VJEČNI ŽIVOT u Božjoj slavi.

U ime svih vjernika naše Hr. Kat. Zajednice u Ludwigshafenu

Fra Slavko Antunović i župsko vijeće